

der efter at have fremlagt deres Fuldmagter, er kommet overens om følgende:

Artikel 1.

Til Brug for denne Overenskomst enes man om følgende:

- 1) Slaveri er den Tilstand eller det Vilkaar, hvorunder en Person befinder sig, over hvem alle eller enkelte af de med Ejendomsretten forbundne Beføjelser udøves.
- 2) Slavehandel omfatter enhver Tilfangetagelse, Erhvervelse eller Overdragelse af en Person for at bringe den paagældende i Slaveri; enhver Erhvervelse af en Slave for at sælge eller bytte denne; enhver Overdragelse ved Salg eller Bytte af en Slave, der er erhvervet med Salg eller Bytte for Øje saavel som enhver Handel eller Transport af Slaver i Almindelighed.

Artikel 2.

De høje kontraherende Parter forpligter sig til paa de Omraader, der befinder sig under deres Suverænitet, Statsmyndighed, Beskyttelse, Overhøjhed eller Kontrol, forsaavidt de ikke allerede maatte have taget de nødvendige Skridt:

- a) at forhindre og undertrykke Slavehandelen,
- b) gradvis men hurtigst muligt at arbejde paa den fuldstændige Afskaffelse af Slaveri i enhver Form.

Artikel 3.

De høje kontraherende Parter forpligter sig til at tage alle hensigtsmæssige Forholdsregler til Forhindring og Afskaffelse af Indladning, Udlosning og Transport af Slaver i Farvandene paa deres Omraader og paa alle Skibe under deres respektive Flag.

De høje kontraherende Parter forpligter sig til saa snart som muligt at ville forhandle om Afslutningen af en almindelig Overenskomst angaaende Slavehandel, der med de nødvendige Lempelser skal tilstaa Parterne Rettig-